

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 12 0 U 007624 20 Uvp
Banjaluka, 18.05.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Željke Vučanović, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi B. R. iz Z., koju zastupa punomoćnik I. B. iz Z. (u daljem tekstu: tužiteljica), protiv akta broj ... od 11.09.2019. godine, tuženog Ministarstva ..., u predmetu izdavanja građevinske dozvole, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 007624 19 U od 29.09.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 18.05.2022. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je uvažena tužba i poništen uvodno označeni osporeni akt, kojim su odbijene žalba tužiteljice i žalba L. P. iz Z., izjavljene protiv rješenja Odjeljenja za prostorno uređenje Grad Z. broj ... od 02.07.2019. godine. Tim prvostepenim rješenjem data je građevinska dozvola M. J. iz Z. za izgradnju individualnog stambeno-poslovnog objekta u Z., dimenzija 6,70 x 9,60 + 5,20 x 5,90 metara, spratnosti P+2, na zemljištu označenom po novom operatu kao k.p. broj 878/1 i k.p. broj 878/3 k.o. Z. Grad, što po starom premjeru odgovara k.p. broj 9/328 i k.p. broj 9/515 k.o. Z..

Uvaženje tužbe se obrazlaže razlozima da je nezakonito postupio tuženi kada je osporenim aktom ostavio na snazi rješenje prvostepenog organa od 02.07.2019. godine, jer je isto donešeno uz povrede pravila postupka koje su od uticaja na pravilno i zakonito rješavanje predmetne upravne stvari. Sud je iznio tok ovog postupka izdavanja građevinske dozvole, zaključujući da iz podataka upravnog spisa proizilazi da je ovo postupak u kojem učestvuje više stranaka, kao prvo podnositelj zahtjeva za izdavanje građevinske dozvole M. J., te tužiteljica kao susjed podnosioca zahtjeva koja se protivi izgradnji (zajedno sa drugim susjedom L. P.) uz iznošenje razloga za takvo protivljenje, što znači da u ovoj upravnoj stvari postoji više stranaka sa suprotnim interesima, zbog čega je prvostepeni organ bio u obavezi da prije donošenja rješenja od 02.07.2019. godine zakaže i održi usmenu raspravu, jer tako propisuje odredba člana 137. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18 - u daljem tekstu: ZOUP). Obrazloženo je da je održavanje usmene rasprave ovdje bilo neophodno kako bi se tužiteljici omogućilo da se izjasni na sve dokaze koje je prvostepeni organ uložio u spis postupajući po uputama tuženog iz rješenja broj 15.03-361-308/19 od 06.06.2019. godine, posebno što se na tim dokazima zasniva prvostepeno rješenje od 02.07.2019. godine. Ocijenjeno je da nije pravilan stav prvostepenog organa da mu tuženi u rješenju od 06.06.2019. godine nije naložio zakazivanje usmene rasprave, uz zaključak suda da odsustvo takve upute ne derogira sadržaj odredbe člana 137. stav 1. ZOUP koja je imperativnog

karaktera i koju je prvostepeni organ dužan poštovati. Iz ovih razloga je ocijenjen neosnovanim navod tuženog da nije bilo potrebe za održavanjem nove rasprave, jer su se stranke na ranjoj raspravi održanoj 07.03.2019. godine (koja je prethodila donošenju prvostepenog rješenja od 25.03.2019. godine koje je tuženi poništio aktom od 06.06.2019. godine) izjasnile o svim dokazima i dale izjavu, obzirom da je takav zaključak suprotan ispravama spisa, na čemu pravilno insistira tužiteljica.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tuženi pobija zakonitost iste zbog pogrešne primjene zakona. U zahtjevu interpretira zaključak suda iz pobijane presude, te ističe da isti nije pravilan. Navodi da nije sporno da se u konkretnom slučaju radi o upravnoj stvari u kojoj učestvuje više stranaka sa suprotnim interesima i to M. J. kao podnositelj zahtjeva za izdavanje građevinske dozvole, te B. R. i L. P. kao stranke koje učestvuju u postupku radi zaštite svojih prava i pravnih interesa i da je usmena rasprava u ovoj upravnoj stvari obavezna, što proizilazi iz odredbe člana 137. stav 1. ZOUP, kao i odredbe člana 146. istog zakona koja propisuje da se usmena rasprava određuje radi raspravljanja i utvrđivanja svih pitanja koja čine predmet ispitnog postupka. Međutim, podsjeća da je u konkretnom slučaju prvostepeni organ održao usmenu raspravu 07.03.2019. godine na kojoj je strankama omogućeno da se izjasne o svim činjenicama i dokazima na kojima je zasnovano rješenje od 02.07.2019. godine, koje je doneseno u ponovnom postupku u kome nisu pribavljeni novi dokazi o kojima bi se tužiteljica trebala izjasniti, pri čemu dodaje su u obrazloženju tog rješenja dati odgovori na sve primjedbe tužiteljice koji su prihvaćeni kao pravilni od strane tuženog. Ukazuje da ponovni postupak čini pravno jedinstvo sa postupkom koji je proveden do donošenja rješenja prvostepenog organa od 25.03.2019. godine, koje je poništeno odlukom tuženog od 06.06.2019. godine, zbog čega nije nužno održavanje usmene rasprave u ponovnom postupku ako su sva sporna pitanja već raspravljena, kao što je to slučaj u ovoj upravnoj stvari. Zbog navedenog predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužba odbije.

Tužiteljica nije dala odgovor na zahtjev.

Zainteresovano lice, M. J., je dostavio odgovor na zahtjev u kome iznosi da je saglasan sa navodima tuženog. Istimje da se u međuvremenu izmijenilo činjenično stanje, odnosno da je tužiteljica preminula, da je njena kći I. B. prodala kuću D. L. iz Z., da je D. L. dobio građevinsku dozvolu i započeo novi objekat na mjestu nekadašnje kuće tužiteljice, da je i on u međuvremenu završio svoj objekat, te dao saglasnost novom komšiji da gradi u skladu sa projektom, pri čemu D. L. nema nikakvih primjedbi na njegovu gradnju, sve u cilju dobrosusjedskih odnosa. Dodaje da je o ovim promjenama (smrti majke i prodaji kuće) punomoćnik tužiteljice, I. B., trebala blagovremeno obavijestiti sud, jer je tužba izgubila svaki smisao, te presude ne bi ni bilo. Predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužba odbije.

L. P. je putem punomoćnika A. M. iz Z. dostavila odgovor na zahtjev u kojem navodi da ostaje kod svojih ranijih prigovora, podnesaka i žalbi koji su dostavljeni kako opštinskim organima, tako i tuženom. Mišljenja je da se u predmetnoj upravnoj stvari treba održati usmena rasprava pred prvostepenim organom, jer je u toku gradnje spornog objekta došlo do niza nepravilnosti u odnosu na njenu kuću, pri čemu dodaje da objekat zainteresovanog lica ne može biti završen u potpunosti, jer se na strani okrenutoj ka njenoj kući ne može uraditi fasada, što nije uzeto u obzir pri izradi projekta. Zbog navedenog predlaže da se zahtjev tuženog odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovore na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom uvažena tužba i poništen osporeni akt tuženog od 11.09.2019. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje u cijelosti prihvata ovaj sud.

Nije sporno da u predmetnom upravnom postupku učestvuje više stranaka sa suprotnim interesima (podnositac zahtjeva za izdavanje građevinske dozvole i susjedi), u kojoj situaciji je radi pravilnog i zakonitog rješavanja upravne stvari neophodno održavanje usmene rasprave u smislu odredbe člana 137. stav 1. ZOUP i to iz razloga koje je naveo nižestepeni sud. Naime, prvostepeno rješenje od 02.07.2019. godine je doneseno u ponovljenom postupku, u skladu sa uputama iz ranijeg rješenja tuženog od 06.06.2019. godine koje su se svodile na to da se u spis moraju uložiti dokazi koji su od značaja za donošenje odluke. Konkretno, tim drugostepenim rješenjem od 06.06.2019. godine je naloženo da se u upravni spis ulože kopija katastarskog plana koja je sastavni dio urbanističko-tehničkih uslova, izvod iz Regulacionog plana užeg urbanog područja Grad Z. sa izmjenama iz 2016. godine, te Glavni projekat izrađen od strane d.o.o. G. Z. broj P-01-02/19 iz februara 2019. godine potpisani i ovjeren ličnim pečatima projektanata pojedinih faza, koje dokaze je prvostepeni organ uložio u spis, ocijenio i na istima zasnovao svoje rješenje od 02.07.2019. godine, a da prethodno nije održao usmenu raspravu na kojoj bi strankama omogućio da se izjasne na iste, što predstavlja povredu odredbe člana 137. stav 1. ZOUP, kako to zaključuje i nižestepeni sud.

Neosnovan je navod tuženog da u ponovljenom postupku koji je prethodio donošenju prvostepenog rješenja od 02.07.2019. godine „nisu izvođeni nikakvi novi dokazi“, jer je isti suprotan ispravama spisa, kao i sadržaju obrazloženja prvostepenog rješenja od 02.07.2019. godine iz koga proizilazi da je pored navedenih isprava, u upravni spis uložen i ocijenjen kao dokaz Tekstualni dio iz Izmjena dijela Regulacionog plana užeg urbanog područja Grad Z. (Odredbe i smjernice za sprovođenje plana), o kojem se tužiteljica nije ni mogla izjasniti na raspravi održanoj dana 07.03.2019. godine.

Konačno, netačan je i navod tuženog da je prvostepeni organ u rješenju od 02.07.2019. godine dao odgovore na sve primjedbe tužiteljice, obzirom da iz obrazloženja istog proizilazi suprotno, što će svakako učiniti u ponovljenom postupku, naravno uvažavajući sve novonastale okolnosti vezane za smrt tužiteljice i prodaju nepokretnosti trećem licu, a na koje ukazuje zainteresovano lice u odgovoru na zahtjev.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tuženog za vanredno preispitivanje iste odbija kao neosnovan, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Željka Vujanović

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić